

HAGTØL

HM-dystur í bólk 6 spældur á leikvøllum hjá Reyðu Stjørnu í Beograd, mikudagin 24. apríl 1996, kl. 18.00

JUGOLAVIA-FØROYAR 3-1 (3-0)

3.: 1-0 Dejan Savicevic

29.: 2-0 Dejan Savicevic

37.: 3-0 Savo Milosevic

53.: 3-1 John Petersen

Føroyar: Jens Martin Knudsen, GI - Allan Mørkøre, KI, Andreas F. Hansen, HB, Óli Johannesen, B36, Jens Kristian Hansen, Heming, Henning Jarnskor, GI - Jan Dam (liðforari), Ølstykke, Julian Johnson, B36, Jens Erik Rasmussen, FS Vágar (Magni Jarnskor, GI, 75.), John Petersen, GI - Jan Allan Müller, Esbjerg

Aðrir í hópinum: Jákup Mikkelsen, Herfølge, Harley Bertholdsen, KI, Janus Rasmussen, Aalborg Chang, og Hans Fróði Hansen, B68

Gulft kort: Jan Dam, 17., feldi Dejan Savicevic

Venjar: Allan Simonsen

Jugoslavia: Aleksander Kocic, FK Vojvodina - Branko Brnovic, Espanyol, Coroan Djorovic, FK Crevena Zvezda - Sasa Curcic, Bolton (Zoran Mirokovic, 61.), Slaviska Jokanovic, Tenerife, Sinisa Mihajlovic, Sampdoria (Milinko Pantic, Atletico Madrid, 40.) - Vladimir Jugovic, Juventus, Dejan Savicevic, AC Milan, Dragan Stokovic, FC Nagoja - Pedrag Mijatovic, Valencia, Savo Milosevic, Aston Villa (Albert Nadj, FK Partizan, 87.)

Gulft kort: Sinisa Mihajlovic, 33., feldi Allan Mørkøre

Venjar: Slobodan Santac

Dómar: Roland Bec, Liechtenstein

Liñjuverjar: Bruno Betman og Antonio Vecio, Sveits

FIFA-umboð: Michal Listiewicz, Pólland

Áskoðarar: 28.000

Ikki í fullgóðari venjing

BEOGRAD: Jens Erik Rasmussen varð skiftur út, tá korter restaði. Tað undradist fleiri, men aftan á greiddi hann sjálvur frá:

— Eg fekk krampa í tjukkarnar og bað um at sleppa út. Hóast vit royna at venja í Føroyum, so er venjingarstøðan ikki fullgóð enn. Leygardagin spældu vit á grasliki móti LIF, og tað er altso ikki tað sama sum at spæla móti Jugoslavia.

Andreas F. Hansen metir heldur ikki seg sjálván at

vera í fullgóðari venjing enn:

— Men nú gongur skjótt rætta vegin. Móti jugoslavum ráddi um at ansa eftir, at teir ikki komu framvið. At fáa bóltin av teimum var púra ógjørlegt, segði einasti HB-maðurin í landsliðshópinum.

-nn-

Jan Dam gekk undan

Havnarmaðurin í Ølstykke dugdi væl at umsita leiðaraálitið, og hann heldur at tað gongur rætta vegin

BEOGRAD: Tá landsliðsvenjarin kl. 15 mikudagin hevði fund við spælarnar, og teir lögdu seinastu hondina á fyrrireringarnar, fekk Jan Dam at vita, at hann skuldi vera liðformaður.

— Eg skal ikki dylja, at eg ongantið áður havi havt so nógvur nervar. Tað var ikki tí, at eg skuldi vera liðformaður, men tí eg frá 1991 visti, hvussu vandamiklir teir eru. At vit kundu tapa 7-0 einaferð afturat spøkti í huganum, men tá vit høvdu spælt eina løtu, kendist tað lættari, og eg haldi, at tað ikki var heilt av leið, at tað endaði 3-1. Sjálvandi vóru vit eitt sindur hepnir, men vit spældu eisini væl.

Hvat var munurin á hesa ferð og fyrri fimm árum síðani?

— Vit mennast so við og við. Fyrstu tíðina stríddust vit og royndu at verja. Nú eru vit komnir longri og royna at spæla, og tað eydnast væl í kvøld. Jens Erik minti okkum alla tíðina á, at vit duga og skuldu royna at spæla.

Jan Dam tóktist hava stórt sjálvsálit. Var tað tí, hann var liðformaður, at myndugleikin vaks?

— Eg veit, at liðformaðurin skal ganga undan, og eg havi ongantið tosað og rópt so nógv sum í kvøld. Men um eg eri betur fyrri, enn eg áður havi verið, so er tað ivaleyst venjingin í Ølstykke, sum er orsøkin. Vit hava vant fyra ferðir um vikuna síðan í januar, og venjingin er hørð. Vit eru 23 í hópinum, og tað ræður um at leggja alla orku í, tí kappingin um plássini á liðnum er stór.

-nn-

— Eg skal ikki dylja, at eg ongantið áður havi havt so nógvur nervar. Tað var ikki tí, at eg skuldi vera liðformaður, men tí eg frá 1991 visti, hvussu vandamiklir teir eru, segði Jan Dam eftir dystin

Heima fegnaðust foreldrini

— Eg eri stolt og glað, sigur Marna Petersen, mamma føroyska málskjúttan í Beograd

Eyðun Klakkstein

Sum vera man eru foreldrini hjá spælarnum ofta eins spent til dystirnar, sum spælarnir sjálvir eru.

Tað er stuttligt at fylgja og ikki minst tá væl gongur í hond.

Marna og Niels Petersen á Skála hava annars havt nógv at fegnast um seinstu árin, tí sonur teirra, John, hevur verið fastur maður á liðnum hjá GI, sum hevur vunnið trý meistaraheitið á rað. Tvey ár hevur John verið við, og annað árið var hann suverener topksjútti í 1. deild.

John hevur eisini strítt seg í lands-

liðshópin, og hóast hann hevur møguleikan at vera við á hondbóltslandsliðnum eisini, hevur hann tikið fót bóltin fram um.

Í dystinum móti Jugoslavia mikukvøldið byrjaði John fyrri fyrstu ferð ein landsdyst, og tað høvði lat hann ikki fara aftur við bórdinum. Hann skoraði einasta føroyska málið í dystinum við einum flottum fluktara. Og heima á Skála fylgdu foreldrini við.

— Eg eri sera fegin og stolt um málið hjá honum. Eg var spent at vita um tað fór at vera soleiðis, sum tað stóð í bløðnum um, at John

skuldi byrja inni. Tað passaði, og at hann so omaná alt skoraði eisini, ger meg bara enn fegnari, sigur Marna Petersen, mamma John, við Sosialin. Foreldrini bæði fylgdu við í útvarpinum og í sjónvarpinum, og tey vóru sera fegin um góða úrslitið hjá føroyingunum.

Eftir dystin ringdu eisini fólk úr familjuni og onkur bygda fólk til tey at ynska til lukku við málinum hjá soninum.

— Undan dystinum stúrdi eg eitt sindur fyrri hvussu tað fór at gangast í Jugoslavia, men eg haldi at føroysku spælarnir stóðu seg sera væl og fingi eitt óført úrslit.

— Eg ynski teimum øllum tillukku við úrslitinum, sigur Marna Petersen.

Føroyingar klókir og Jens Martin sera góður

Jugoslavav høvdu størri virðing fyrri føroyska liðnum eftir dystin

BEOGRAD: Venjarin, Savicevic og Stokovic segdu seg vera nøgdar við úrslitið, men misnøgdar við jugoslaviska avrikið 2. hálvleik.

Jugoslavisku umboðini á pressufundinum umrøddu heilt klárt føroyska liðið við størri virðing, enn teir gjørdu dagin fyrri.

— Eg sá Føroyar spæla í Kypros fyrri tveimum mánaðum síðani, og eg má siga, at talan var í dag um púra ymiskt avrik frá tí ferðini. Føroyingar eru amatørar, men teir spældu professio-

nelt, segði Slobodan Santac, venjari, sum rósti Jens Martini fyrri at hava spælt sera væl.

Bæði venjarin og heimstjórarnar, Stokovic og Savicevic, hildu, at teirra avrik var alt ov vánaligt 2 hálvleik, m.a. tí Sinisa Mihajlovic á vinstra vongverja noyddist út.

Tá venjarin varð spurdur, um hann ikki helt, at hansara menn vóru ov sjálvsøknir seinna umfarið, jattaði hann partvís, men visti eisini til, at tað torført at spæla í 90 minuttir, sum teir

gjørdu fyrra hálvleik, tí økið spælt var á, var ov lítið.

Men alla æru til føroyingar, sum eru nógv mentir sammett við fyrri fimm árum síðani, segdu jugoslavlar.

-nn-

DYSTURIN Í TØLUM

(Fyrri hálvleikur/seinni hálvleikur)

	FØROYAR	JUGOSLAVIA
Málspørk	7/9	2/1
Hornaspørk	2/1	6/5
Fríspørk	5/4	8/9
Brotsspørk	0/0	0/0
Rangstaddir	0/0	3/3
Royndir upp á mál		
Innanfyri	1/1	6/10
Uttanfyri	2/1	7/8
Mál	0/1	3/0
Gul kort	1/0	1/0
Reyð kort	0/0	0/0